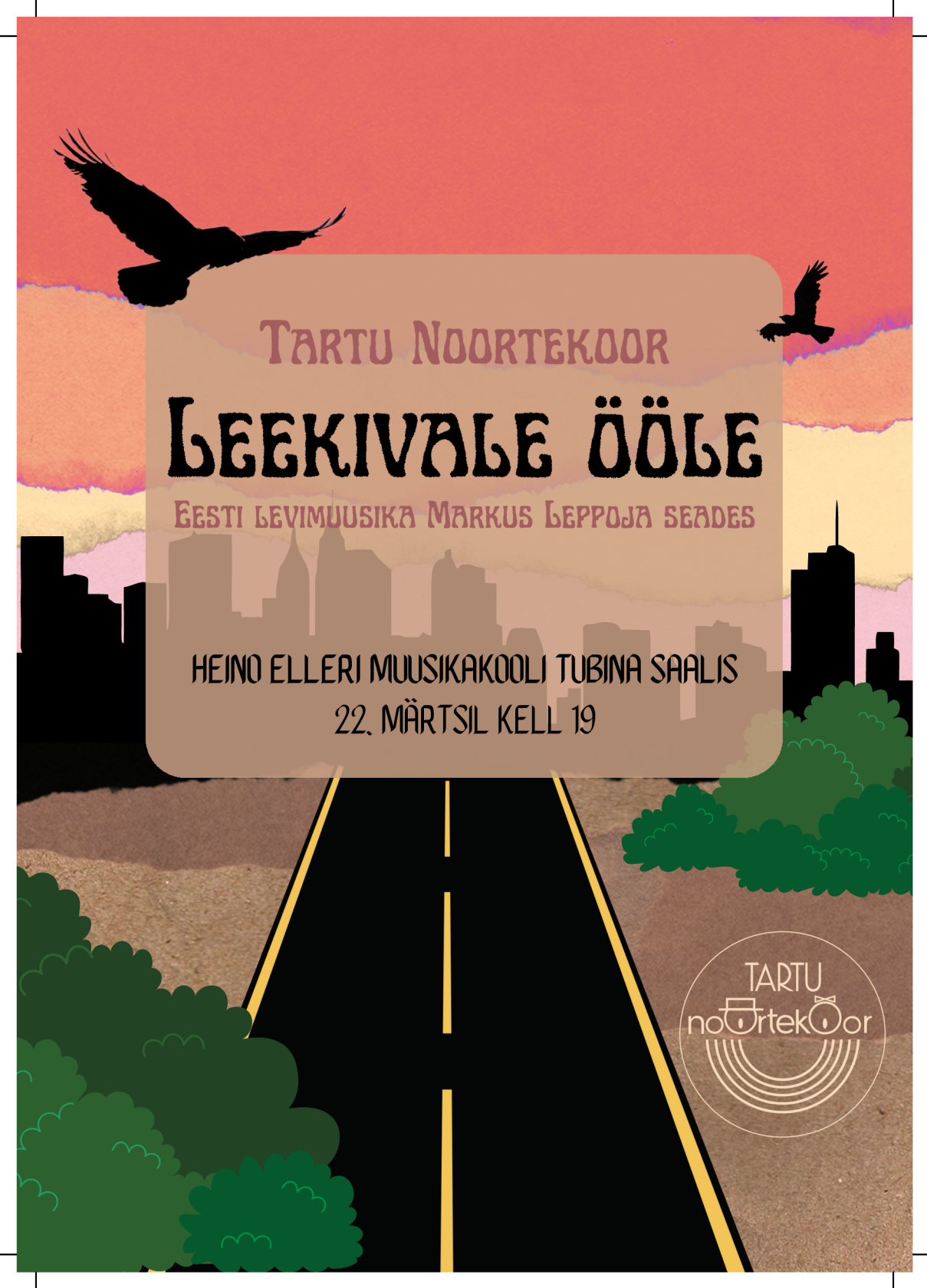

TARTU NOORTEKOOR

LEEKIVALE ÖÖLE

EESTI LEVIMUUSIKA MARKUS LEPPOLA SEADES

HEINO ELLERI MUUSIKAKOOLI TUBINA SAALIS

22. MÄRTSIL KELL 19

TARTU
noorteKoor

„Täna hommikul ärgates tundsin esimest korda kevadet õhus. Päevake on juba soojem, lindude laul saadab mind mu teel ja mu hing laulab nendega kaasa. Valgete ööde ootuses kannan endaga kaasas laule, mida tahan ka täna teiega jagada. Need laulud on kogutud siia, just teile. Iga laul räägib: oma ootustest, nii rõõmsatest kui nukratest momentidest, neil kõigil on oma lugu. Nagu tuul ühel varasel hommikutunnil, on nad täna õhtul siin, et kinkida mälestusi. Ja mis oleks veel parem viis õhtu veetmiseks kui koos kaunist muusikat luua?

Need lood valisid meie koori lauljad juba hooaeg tagasi Eesti levimuusika helgeimate hittide seast. Neid on nii vahva koos laulda! Täna astume nende lauludega taas lavale, et jagada laululusti ka teiega.”

„Järelvalveta krunt ja katkine kasvahoone. Aeg, mis end märkamatult hiliseks kuulutanud. Paras hetk aeg viivuks rajalt maha võtta ning temaga jalga puhata. Ja need laulud, mille siia kokku kogusin, ei libise lihtsalt mööda, vaid peatuvad siin teeveeres koos meiega. Nad on saatnud meid selle leekiva õõni, ja jäävad meid saatma ka edaspidi.

Me istusime murul, selg vastu vana haavapuud. Pimedus oli meid märkamatult sisse piiranud. Ta tuli vaikselt, tuli tasa ja ei lubanud mingi hinna eest rahus uinuda. Õöd tundusid siis veel pikad, seega otsustasingi loovutada paar unetundi, nõjatasin pea vastu külma puukoort ja jäin kuulama, pimeduse hääli...”

KOSMIKUD / MAIT VAIK

KUIDAS TULI PIMEDUS MU TUPPA

„Võõrastega rääkimine on suur julgus. Ei viitsi seigelda ja joosta, kui tulemust ei tea, sel uurimata maal, kust ükski rändur ei tule tagasi. Lihtsam on taluda tuntud halbusi kui pageda teiste, tundmatute juurde.

Nii kaalutus teeb pelgureiks meid kõiki. Pigem istume kodus pereringis, kui läheme uusi tutvusi sobitama. Kartes liialt teisi inimesi, teeme lõpuks kahju ainult iseendale.”

EDA-INES ETTI, IVO ETTI

ISEENDALE

„Mööda päikesepaistelist teed sõidan, otsides õndsat õnnistust. Päikeseloojangu põletav kuumus haarab mind endasse ja paneb unustama kõik muu. Ning vahel peatun, puhkan ja hakkan jälle. Tänane jääb seljataha, ilus homne ootab mind ees. Ja varsti tõuseb kuu, selle valgus saatmas mind jahtuval teel. Ja aina kaugemale sõidan, enam ei puhka, sest õnn ei oota järele.”

PEETER REBANE

MAANTEE

SOLISTID SARAH MAASIKMETS, ANITA VÄLI, TAMBET OTT, JAN TRISTAN MOORLAT

„Selle koosseisu repertuaarist tahtsin ma tegelikult väga ühte lugu esitada oma ülikooli lõpuaktusel. Õnneks see mõte ei realiseerunud. Mõnede laulude puhul on hea kui ei kipu neid kergekäeliselt esitama. Suure õhina peale võib pahatisti silmade vahele jääda see, mis tegelikult oluline. Seda enam oli mul hea meel kui nägin, et meie kavasse jõudis üks teine pärl samalt koosseisult.

Kaua enam ei kannatakski ilma ühe Justamendi loota.”

VELLO TOOMEMETS / HANDO RUNNEL

KAUA SA KANNATAD

„Mulle meenub suveöö, kus avastasime sõprade seltsis kodulinna. See oli vaikne, aga väga ilus öö. Jalutasime ja lasime jagatud kõrvaklappidest suvalisi laule, nautides lihtsalt teineteise seltskonda. Kuniks tuli ette see laul. Me ei teadnud keegi selle laulu sõnu, aga ometi laulsime täie hingega refräänile kaasa ja ülejäänud aja tegime lihtsalt „pa-lamp, pa-lamp, pa-lamp” ...”

STIG RÄSTA / STIG RÄSTA, FRED KRIEGER, SILVER LAAS

FÜR ELISE

MEESKOOR

„Ma olin vist umbes 5-aastane. Jooksin maja teisele korrusele uurima, mis mu vend teeb. Ilmselt oli õhtupoolik, sest toas oli hämar ja tal põles kirjutuslaua peal laualamp. Vend ise oli süvenenud mingi tehnilise vidina lammutamisse.

Samal ajal kõlas muusikakeskusest üks tolleaegne tõeline hittlaul. Vend proovis seda kaasa ümiseda, kuigi oli näha, et laul oli konkreetselt mõeldud ainult naishäälele. Totter, aga mulle tundus väiksena, et laul on seotud kuidagi saunaga. Kus mujal saaks olla nii kuum, et põletab huuled?”

PETER ROSS

NII KUUM

„Järgmine laul võiks minu poolest olla pühendatud teile, kes vahel tunnete, et teid ei märgata. Kes võib-olla tuli siia kontserdilegi üksi. Ja ka teile, keda vahest ei märka mõni konkreetne inimene. Aitäh, et teiegi teisi märgata püüate. Aitäh, et kuulama tulite. Teadke, et meie laulurõõm on just teie pärast. Meie märkame teid. Ka kooris kostab igaüks omal määral välja, luues kokku harmoonia.”

VEIKO TUBIN / DIANA LEESALU

VAATA, MA KUKUN

„Mis oli, see on läinud, mis tuleb, alles ees. On palju, mida siin ilmas ma ei mõista, kuid näen sinu silmis, et sina saad aru. Otsi vaikust, kui maailm su ümber on liiga vali. Võta aega mõtlemiseks, kui midagi jääb arusaamatuks. Kuid kui kõik jääks vaikseks, nii sinu ümber kui ka sees, oleks maailm maalitud tuhmhalliks. Paik, mis jääb vaikseks, on ohtlik. See on tuim, ükskõikne, külm. Tunne, ela, hinga – pane ümbrus kõlama. Nii hea, et see laul sisemust vaikseks ei jäta.”

REIN RANNAP / ERNST ENNO

NII VAIKSEKS KÕIK ON JÄÄNUD

SOLISTID SARAH MAASIKMETS, ANITA VÄLI, TAMBET OTT, RASMUS LUME

„Meil on sama värvi silmad. Sulle otsa vaadates tean, et näed mind läbi. Ja ma ei karda sind enam, ei karda vastu vaadata. Me ei pea teineteiseni jõudmiseks ehitama suuri sõnasildu. Oota! Ära pööra veel pilku! Lase, ma olen veel viivu sinuga samal kaldal.”

KAISA KUSLAPUU

SILMADE VAHELE

NAISKOOR

„Sa ei pea ütlema, mis on su nimi. Ma ju tegelikult tean sind nügi, rohkem kui
midagi muud siin ilmas. Ma võiksin olla kõik su jaoks: Võiksin olla õlg, millele
nõjatuda. Kõrv, kes kuulaks. Seltsiline siin laias maailmas. Kui oled
kukkumas, püüan su kinni.
Kuid armastan sind kaugelt, sest tean, kui väga tõde sulle haiget teeks.”

IVAR PÖLLU
LEEKIV ARMASTUS

„Nüüd unes tihti tunnen üht nime tungivat
mul suhu – pisart pikalt mul silmist langevat.
Näi'n küünalt kord, mis tuli seest võttis õõnesta,
vait, süda – ise tahtsid! Nüüd vaikselt kannata!”

Lydia Koidula

VALTER OJAKÄÄR / LEELO TUNGAL
OLEMATU LAUL

SOLISTID EVA LOTTA METSA, ANITA VÄLI, TAMBET OTT, MARKUS LEMBERG

„Tuul on kõikjal. Miks siis ei võiks ta mind ühel hommikul kaasa viia. Ega
argipäevast pääsemiseks pole alati vaja kuhugi kaugemale merekaldale minna,
tuleb vaid oodata. Ja nii ma ootangi, iga päev. Üks silm heidab pilgu pikale
nimikirjale minu probleemidest, teine piilub käekella ja hoiab mu tervet
mõistust koos. Kolleeg istub kõrvale puhkeruumi diivanile, paneb
plaadimängijast Beethoveni mängima ja hakkab ilmast rääkima. „Nii kaua
pole sellist päikselist päeva näinud” „Ei ole jah,” vastan talle, „kuid mina ootan
ikka ööd.””

SVEN LÕHMUS
VALGED ÖÖD

Dirigent ja seadete autor Markus Leppoja
Tartu Noortekoori dirigendid Kadri Leppoja, Riho Leppoja
Hääleseadja Viviane Kallaste
Koreograaf Aivar Kallaste

Video Hendrik Laanemaa
Valgus Renee Trei
Graafika Kärt Kingo

Vahetekstide autorid
Anni Ulm, Hendrik Laanemaa, Kärt Kingo, Tambet Ott

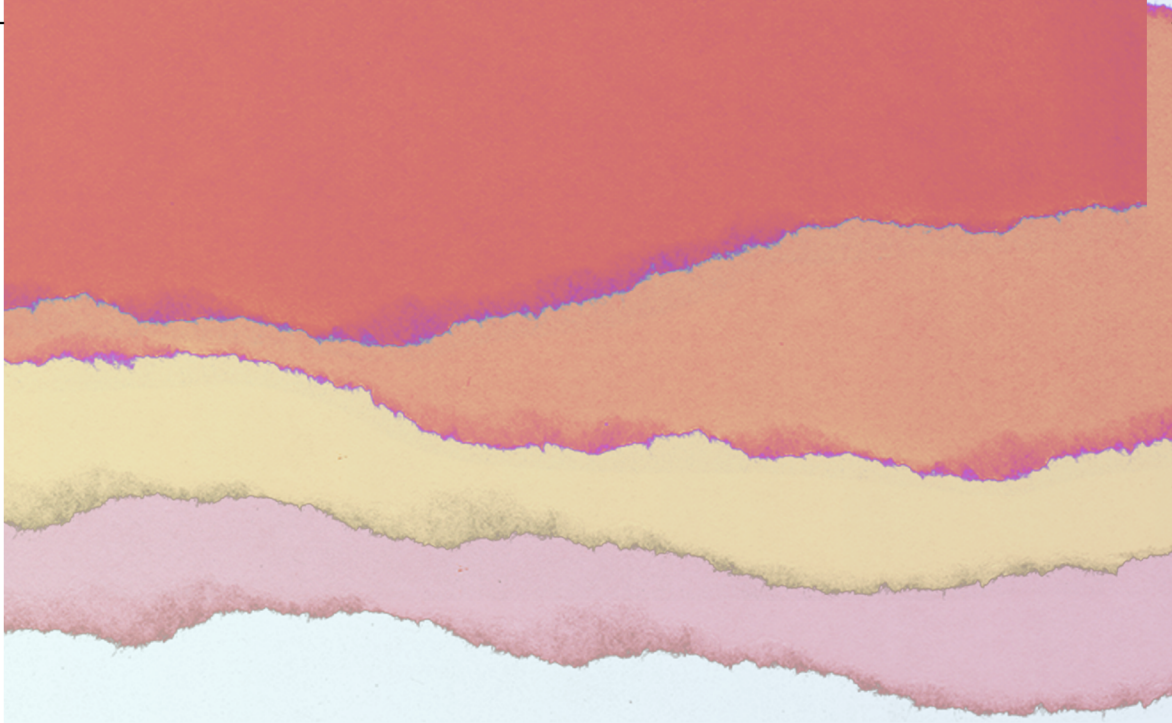
Vahetekstide esitajad
Andri Türkson, Anita Väli, Annika Mägimets, Carol Maask, Jan Tristan Moorlat, Karl Paul Parmakson, Marie Riiberg, Marko Roosiväli, Markus Lemberg, Marta Enni, Merilii Lösjuk, Nella Kivirüüt, Rasmus Lume, Tambet Ott

Sopran: Annika Mägimets, Eliisabet Judin, Eva Lotta Metsa, Karmen Ilves, Karoliina Jögi, Lisette Ilmjärv, Marie Riiberg, Mia Melanie Moor, Sarah Maasikmets, Tuuli Lepland, Anne-Liine Pruul, Christelle Mariely Rammul, Emma Gogoleva, Greete Korol, Kaja Metsar, Luule-Mari Meriste, Maret Tark, Maria Kuuseok, Martina Laan, Nele Mehine, Paula Timmi

Alt: Carol Maask, Emili Sarjas, Ingel-Ethel Kanistik, Kärt Kingo, Kertu Raudsepp, Kristin Petersel, Marta Enni, Nella Kivirüüt, Anita Väli, Elsa David, Gerli Konstabel, Kirke Allik, Lisette-Liis Loorits, Marie Tempel, Merilii Lösjuk, Teele Kanarbik

Tenor: Andri Türkson, Koki Miyoshi, Tambet Ott, Hendrik Laanemaa, Mikk Rooden

Bass: Andres Reintam, Karl Paul Parmakson, Mark-Emil Luik, Matthias Loona, Oskar Pukk, Erki Külaots, Hendrik Pajur, Jan Tristan Moorlat, Marko Roosiväli, Markus Lemberg, Rasmus Lume

Oleme südilt koos laulnud vaid napid 42 aastat. Meie koori pani idanema mees otse kevadpealinnast, toona vaid 29-aastane Riho Leppoja 1983. aasta 1. aprillil, kevade peaaegu kõige ilusamal päeval. Sest loomulikult on kevade kõige ilusam päev homme, 23. märtsil, mil tähistab sünnipäeva meie kontsertmeister ja nooruslikult nõtkes kirsipuu Kadri Leppoja. Lauljate häälesiravust säilitab proovi teravaim pliiats Viviane Kallaste. 2019. aastast aga hoiab publiku muusikamaitse värske ja kooril koore all mahlad jooksmas kõigist kõige noorem, peahaljastaja Markus Leppoja, kes on nooruse tagasi toonud ka tänaste poplaulude kooriseadettesse.

Meie lauljaid saadab nimest tulenevalt igavene elukevad – oleme suures osas Tartu koolinoored vanuses 15–30. Meil jagub sitkust vihmasteks laulupidudeks ja jonnakust taktimõõdukalt keerulisteks teosteks, aga ka painduvust rokkmuusikalideks ja siruulatust bussireisideks kaugetele konkurssidele. Sel hooajal on juba publikut hellitatud jõulukontserdiga “Lund lapsepõlveni” ja iseseisvuspäevakontserdiga Paides. Kevadel sihime veel Tallinna koorikonkursi esikohta ja suvel käime muidugi ära laulupeol.

Jäägem roheliseks!

Teie Tartu Noortekoor